

8. januar 2008

Imponerende.

”**Un baiser de papillon**” er en samling reflekterende digte over eksistentielle grundsituationer, der har at gøre med de største ting i livet, så som de tilfældige møder, kærlighed, adskillelse og død.

De tematisk righoldige digte er opdelt i faser, og de lukker sig om især en enkelt oplevelse, der åbnes med den mandlige hovedpersons tilfældige møde med en kvinde. Drifter og fristelser udfolder sig i det videre søde kærlighedsmøde i et fjernt land, nemlig Canada; men vi bliver også vidne til samværrets fortsatte umulighed og dette tema lukker digtsamlingen.

Forfatteren gennemgår i passager tydeligvis personlige kriser; men alligevel er der intet tungt over digtene. De er tværtimod fnuglette, som titlen også indikerer. Det er gode romantiske digte, fordi de siger det meget komplicerede på en smuk og enkel måde. Enkelheden får netop følelserne til den nærværende kærlighed såvel som kærligheden til en elsket afdød kvinde til at virke dobbelt stærke.

De prosalignende fortællinger formes i rimløse og uregelmæssigt opbyggede frie vers, hvor mand-kvinde problematikker underlægges en romantisk og længselsfuld stemning. Digtsamlingens skønhed genfinder vi i bogens fotos af Marie-Renée Otis’ eventyrlige billedtæpper, skabt i en slags art nouveau stil. Øjet kan næsten ikke få nok.

Såvel ord som billeder er således et vægtigt bidrag til skønheden i verden.

Jonna Poulsen
Lektor, cand. mag